Val's m v. cod. Secundino seruo dei reclauso

clerum plebemq; cu̅ ante ecl̅ae ut aliarumq; etiam ita e . . . instanciis commonito quate
n̅ accepti omni mora dilationeq; postposita aptu̅ sibi eligere debeant sacerdote̅, 7
ne diu b̅ eclesia per tam tempore pastoris proprii sint regimine destitutae. -

GREGR̅ SECUNDO SERUO DI̅ INCLAUSO: LXXXII

Dilectionis tuae scripta suscepi. quae tam ex consensu amoris melle tam dulcia apud me fuer̅. O u̅ scribat
quanta adspiratione uitae plena sunt quae per gratiam spiritus proferuntur? Per haec scilicet eloquentiae 83
non uerborum tumpuris apparebant sed sola ueritatis atq; caritatis radice mte
nentia per omne quod locutus caelestis patriae flagrabant. In eis uero tua a me di
lectio patere studuit ut ad hanc libellum exhortatorium scribere deberem.
Sed scire te necesse est. fili k̅me quia tantis podagre doloribus tantisq; curarum tumul
tibus premor. ut quamuis numquam me aliquid fuisse reminiscar. Ualde etiam me tuidea n̅
esse qui fuerim. Quod autem sermo caritas & ultra aetatem quinquagenariam adhuc iuuena
lib; desideriis asserit subiacere. In hoc quoq; diuini oraculi in pl & praeceptum quod scrip
tum est. Lusus in principio accusatore sui; Sic tam dubito maiores contra hostis callidi
insidias per & qui maiora bella contra eum praeparasti. Tanto quippe ille deceptionis molimi
na ardentius exquirit quanto te caelestis patriae feruentius inhiare cognoscit.
Nos enim quanto cum pluribus ducimur & si formidolosi acti meditatam quia contra
antiquum hostem bellum propositum quasi in acie stamus. Uos autem qui solitariam uitam ducitis
Quid aliud quam monachos dixerim? qui feruore uirtutis & iam ante aciem exire festi
nastis. Cur ergo deum non singularem hostis impetat. a quo se in proeliis singularem expec
tat. Et nos quidem qui inter homines uiuimus. saepe per homines a callido hoste temptamur. Uos
autem qui uiam uitae praesentiae extra hominum frequentiam ducitis. Tanto maiora certami
na patimini certe est. quanto ad uos ipse temptationum magister accedit. Neq; enim a
caregrationib; ac laudib; dis sine aliqua interruptione temporis potestis quia &
si breuitio . . . promtae est. Ipsa tamen humanitatis infirmitas ad se me & ipsa re
labitur. Ubi aliquando fessa iaceat atque studiis sui exercitatione torpescat. Anti
. . . fuerit hostis maxi utrociora . . . inuenerit ad eam sub quib; dam occasionib;